

РЕШЕНИЕ

№ 6069

гр. София, 04.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 08.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **10519** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.59, ал.1 от Закона за патентите и регистрацията на полезните модели /ЗПРПМ/.

Образувано е по две жалби – едната, подадена лично от Т. Н. И., а втората чрез адв.Г. В., срещу Решение № 54/29.05.2019г. на състав от Отдел „Спорове“, с което се потвърждава решението на Дирекция „Експертиза и закрила на изобретенията и промишлените дизайни“ за отказ да издаде патент по заявка за патент със заяв.№ 111572 „Магнитен двигател“.

Жалбоподателят моли за отмяна на решението като неправилно и незаконосъобразно тъй като не били обсъдени доводите, изложени в жалбата му. Сочи, че в случая се касае за магнитен двигател, който използва силата на постоянни магнити в съчетание с електромагнити, конструирани в електродвигател, който сам по себе си е такъв, но в съчетание с генератор и акумулатор и по същество се явява агрегат. По своята същност магнитният двигател нямало да произвежда електроенергия и такова твърдение не било въвеждано. Неправилно изложението на същността на магнитния двигател било възприето в тази насока, поради което било достигнато до неправилния извод, че се касае за „перпетуум - мобиле“ /вечен двигател/. Във втората жалба са изложени подробни съображения за патентоспособността на предмета на заявката.

В съдебно заседание изложеното в жалбата се поддържа лично от оспорващия и чрез адв.И., който мотивира изводи за основателност на жалбата с оглед заключението на вещото лице. Твърди, че след като изделието може да бъде произведено, то същото е

патентоспособно. Претендира разноски по представен списък.

Ответникът по оспорването, чрез юрк.Ф. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Сочи, че при постановяване на оспорения акт са разгледани подробно всички признаци, които жалбоподателят е поставил. Обосновано органът достигнал до извода, че предлаганият магнитен двигател не би могъл да изпълни поставената техническа задача, като тази неспособност се дължи на действие, предвидено в патента, което противоречи на физическите закони и не позволява произвеждането на енергия по-голяма от необходимата за храненето му. Дали устройството би могло да се произведе като изделие сочи, че няма отношение към изобретението, тъй като с него е поставено решаването на технически проблем, който не би могъл да се осъществи и да се получи този резултат. Претендира разноски. Възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Заинтересованите страни И. Д. Н., Р. Д. Н. и Г. Т. Н., редовно призовани, не се явяват и не се представляват в съдебно заседание, не ангажират становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, в преклузивния 3-месечен срок за оспорване, регламентиран в разпоредбата на чл.59, ал.1 ЗПРПМ, с оглед данните за съобщаване на акта – 07.06.2019г. /известие за доставяне на л.37/ и данните за подаване на жалбата – 30.08.2019г.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл.54 ЗПРПМ споровете във връзка със създаването, закрилата и използването на изобретенията и полезните модели се разглеждат и решават по административен, по съдебен или по арбитражен ред. За осъществяване на предвидените в този закон дейности в Патентното ведомство се създават задължително звена, изпълняващи функциите по експертиза на обектите на индустриална собственост; спорове; юридическа дейност; патентноинформационна и издателска дейност – чл.82, ал.1 ЗПРПМ. 3. по чл.82, ал.1, т.1 извършва експертиза за съответствие с изискванията на чл.6, ал.2 и 4 и чл.7 – чл.46а, ал.2 от закона. Пред отдела по спорове се обжалват решенията за отказ за издаване на патент на основание чл.47, ал.3 – когато изобретението не е патентоспособно, каквато е настоящата хипотеза предвид постановеното решение на експертния отдел /чл.55, ал.1, т.1 ЗПРПМ/. Според чл.57, ал.1 споровете се разглеждат в специализирани състави на отдела по спорове, назначени за случая от председателя на Патентното ведомство като решенията на назначения състав по чл.57 се утвърждават от председателя на Патентното ведомство /чл.58, ал.6/.

В настоящия случай жалбата срещу решението на отдела по експертиза за отказ за издаване на патент по процесната заявка на основание чл.47, ал.3 ЗПРПМ е разгледана от състав на отдела по спорове, назначен със Заповед № 578/18.10.2018г. на

председателя на Патентно ведомство, който се е произнесъл с оспорения акт, утвърден от ответника. Предвид това съдът приема, че оспореното решение е постановено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

При издаването на акта са спазени изискванията за форма и съдържание, регламентирани в чл.59 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания. Посочени са фактическите и правните основания за приемане на решението, което е предпоставка за упражняване на контрол от съда върху материалната законосъобразност на акта.

Спазени са административнопроизводствените правила като не са установяват процесуални нарушения от категорията на съществените, които да обосноват отмяната на акта само на това основание.

Административното производство е образувано по подадена заявка за патент за изобретение заяв. № 111572 „Магнитен двигател“, подадена на 09.09.2013г. Формулирани са следните претенции: магнитният двигател е изобретение, което иска да докаже използването в максимална степен потенциала от свойството на магнита за добиване на евтина, екологично чиста и безопасна механична и електрическа енергия като до известна част от нея се губи в настоящата практика. Характерно е подреждането и взаимодействието на магнитните полюси N и S на постоянните магнити с електромагнетичните полюси на бобините. Друга характерна част е използването и на двата електромагнитни полюса на бобините като активни такива. Магнитният двигател се характеризира с избягването на създаваната противоелектродвижеща сила от перпендикулярното пресичане с магнитните силови линии на намотковите проводници на бобините, поради такава възможност. Като се имат предвид посочените предимства пред досега съществуващите електродвигатели би следвало магнитният двигател да работи с повишен коефициент на полезно действие /КПД/ и дори да произвежда повече енергия отколкото консумира.

След разглеждане на заявката и придружаващите я документи от състав на отдела по експертизи, със становище на последния заявителите са уведомени, че заявеното изобретение не отговаря на изискванията на чл.10 от ЗПРПМ, т.е. че е промишлено неприложимо. Видно от мотивите на становището описаният в заявката магнитен двигател е енергоизточник, тъй като когато бъде свързан директно към генератор на електрически ток ще се произвежда повече електроенергия отколкото магнитният двигател консумира. Според експертната тези твърдения са погрешни тъй като предполагат, че КПД на системата, съставена от заявения магнитен двигател, свързан с електрогенератора ще е по-голямо от единица, а това е в противоречие със закона за съхранение и преобразуване на енергията. Посочено е, че при работата на двигателя ще има неизбежни загуби на енергия, които не могат да бъдат компенсирани от постоянните магнити, а такава загуба ще е налице и при електродвигателя. Въз основа на това е направен извод, че произвежданата електроенергия ще бъде значително по-малка от енергията, консумирана от заявения двигател. Оспорено е и твърдението, че предложеният магнитен двигател е енергоизточник. Експертната е изтъкнала, че това твърдение противоречи на принципа на работа на електрическите двигатели, тъй като електродвигателите преобразуват електрическата енергия на входа в механична енергия на изходящия вал на електродвигателя. Направен е извод, че заявеният двигател е в разрез с научни и технически познания, тъй като противоречи на закона за съхранение и преобразуване на енергията и следователно обективно неосъществим.

В отговор на становището на експертизата от заявителите е представено становище, в което твърдят, че първоначалното описание не е описано достатъчно ясно, че магнитният двигател заедно с прикачения към него генератор може да се разглежда като агрегат. Предвижда се, че магнитният двигател може да се захранва с акумулатор, след което става енергоизточник, с чиято енергия ще се захранва двигателя. Твърди се, че агрегатът ще произвежда повече електрическа енергия от тази, която магнитния двигател консумира, а КПД се подсилва от използването на втория магнитен полюс на магнитния двигател, получен от бобините на същия, както и от вградените в ротора на магнитния двигател дванадесет броя постоянни магнити срещу осем броя електромагнитни полюси на бобините. Поради това заявителите смятат, че при един и същи разход на енергия КПД ще се удвои и ще се получи по-голяма енергия от генератора от тази, която магнитния двигател консумира. Относно нарушаването на закона за съхраняването и преобразуването на енергията се сочи, че във всяко правило има изключение и предложеният магнитен двигател не е в противоречие с този закон.

С решение от 24.07.2018г. е постановен отказ за издаване на патент по процесната заявка, на основание чл.47, ал.3 ЗПРПМ, поради това, че заявеният обект не отговаря на чл.6, ал.1 ЗПРПМ за патентоспособност, защото не отговаря на чл.10 ЗПРПМ.

Срещу решението е подадена жалба от заявителя Т. Н. И., в която се твърди, че експертизата не е обърнала внимание, че постоянните магнити в магнитния двигател отдават своята почти неизчерпаема енергия в ротора, при което се очаква най-малка загуба при точна центровка на ротора и възможността да се оползотвори свободната енергия в пространството следва да бъде използвана.

Жалбата е разпределена на състав от Отдел „Спорове“ при ПВ, определен със Заповед № 578/18.10.2018г. на председателя на ПВ. Същият е приел жалбата за допустима, но по същество неоснователна, като са изложени подробни мотиви относно отсъствието на предпоставките по чл.6 и чл.10 ЗПРПМ. Въз основа на тези мотиви е постановено оспореното решение, утвърдено от председателя на ПВ, в съответствие с изискването по чл.58, ал.6 ЗПРПМ.

Решението е постановено при правилно приложение на материалния закон, като съдът съобразява редакцията на ЗПРПМ към ДВ, бр.58/18.07.2017г., в съответствие с чл.142, ал.1 АПК.

Разпоредбата на чл.6, ал.1 ЗПРПМ предвижда, че патентоспособни са изобретенията от всички области на техниката, които са нови, имат изобретателска стъпка и са промишлено приложими. От съдържанието ѝ се извличат предпоставките, които следва да са кумулативно налице, за да се приеме едно изобретение за патентоспособно. Една от тях е промишлената приложимост на изобретението, като според чл.10 ЗПРПМ промишлено приложими са изобретенията, чийто предмет може да бъде произвеждан или многократно използван в който и да е отрасъл на промишлеността и селското стопанство.

В настоящия случай процесното изобретение е промишлено неприложимо.

За установяване на това по делото беше прието без оспорване от страните заключение на съдебно-техническа експертиза, изготвено от доц. д-р инж.Р. С., Катедра „Електрически машини“, Електротехнически факултет на Техническият университет в [населено място], което съдът кредитира като обективно и компетентно дадено.

От заключението на вещото лице и обясненията, дадени от него в съдебно заседание се установи, че предложеният магнитен двигател не може да преобразува

електрическа енергия в механична. Произведената от генератора енергия не може да бъде самодостатъчна за двигателя и да остане излишък от електрическа енергия. Самият магнитен двигател не противоречи на физическите закони, но не може да ги използва ефективно. Това е така, защото според експерта явленията, свързани с електромагнитните взаимодействия не са чудотворни, а са детайлно изучени физически взаимодействия. Когато детайли от електротехническа стомана се наситят то магнитната им проводимост рязко намалява. Твърдението, че се избягва противодвижещо напрежение според вещото лице не е вярно, защото в бобини 2, показани на фигура 1 в чертежите към заявката при промяна на магнитния поток ще възникне електродвижещо напрежение. Твърдението, че в съвременните машини се използва само единият полюс според експерта е абсолютно невярно. Конструкция с надлъжно намагнитени постоянни магнити и надлъжни полюси е неефективна, защото електромагнитни взаимодействия има само в полюсите. От показаната рисунка на фиг.1 според него се вижда, че разстоянието между магнитите е по-малко отколкото дължината на магнита, вследствие на което голямата част от магнитния поток ще се затвори между магнитите в ротора и няма да взаимодейства с бобините в статора и няма да създаде въртящ момент. Предложената идея за комутация на бобините чрез колектор има сериозен недостатък – при заставане на някоя от четките между положителна и отрицателна пластина ще възникне късо съединение на източника на напрежение през самата четка. Последиците ще са фатални за колектора, четките и източника.

Според експерта идеята, че може да се вземе енергия от постоянните магнити, за да повиши КПД на двигателя е невъзможна, защото магнетизма на веществата е свързан с квантовия орбитален момент и спин на електроните в атома, което е основно квантово състояние и от него не може да се извлече енергия – според пояснението, дадено в съдебно заседание, за да се получи това, което се претендира със заявката следва да се спре въртенето на електрона в атома, което е невъзможно.

Що се касае до това противоречи ли процесният магнитен двигател на основните закони на физиката – закон за запазване на енергията, експертът намира, че самият магнитен двигател не противоречи на законите на физиката, но не може да ги използва ефикасно, защото агрегат с този двигател, задвижващ генератор, който произвежда електрическа енергия, за да захрани двигателя и да остане за други консуматори, противоречи на закона за запазване на енергията и законите на термодинамиката.

Разпоредбата на чл.47, ал.3 ЗППМ предвижда, че когато изобретението не е патентоспособно по смисъла на чл.6, ал.1 и чл.7а, тъй като не отговаря на изискванията на чл.8, 9 или 10, и заявителят не отговори в срока по ал.2, не отстрани недостатъците или възрази неоснователно, се взема решение за отказ за издаване на патент. От приетите по делото доказателства се установи по безспорен начин, че посочената процедура е спазена – на заявителя е дадена възможност за отговор по становището на експертната комисия. Въпреки това представеният отговор не установява факти, различни от обективизираните в заявката и придружаващите я документи, а именно, че предложеното за патент изобретение отговаря на изискванията по чл.8, 9 и 10. Изискванията следва да са налице кумулативно и отсъствието на което и да е от тях обуславя извод, че изобретението не е патентоспособно, съответно следва да бъде постановен отказ за издаване на патент. В случая приетото експертно заключение по несъмнен начин изключи промишлената приложимост на предложеното изобретение,

съответно то не отговаря на изискването по чл.10 ЗПРПМ и е налице основание за отказ по чл.47, ал.3 ЗПРПМ, регламентираща основанията за отказ за издаване на патент вр. чл.6, ал.1 ЗПРПМ. Като е достигнал до същия извод ответникът е постановил акта си в съответствие с приложимите материални разпоредби.

Ирелевантен към преценката по чл.10 ЗПРПМ е въпросът дали изобретението може да бъде произведено. Разпоредбата не поставя такова условие, а изисква промишлена приложимост на изобретението, т.е. не само то да може да бъде произведено, но и да има практическа стойност - реално приложение и функционална използваемост, с възможност за многократно възпроизвеждане и действие.

Предвид изложеното жалбата е неоснователна и такава следва да бъде отхвърлена. Основателна е при този изход на спора претенцията на ответника за присъждане на направените по производството разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 100 лева, на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.37 ЗПП, вр. чл.24 НЗПП, вр. чл.144 АПК.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.4 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Н. И. срещу Решение № 54/29.05.2019г. на състав от Отдел „Спорове“, утвърдено от председателя на Патентно ведомство.

ОСЪЖДА Т. Н. И. да заплати на Патентно ведомство сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: